

РЕШЕНИЕ

№ 5978

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Петя Стоилова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на
прокурора Ал. Павлов, като разгледа дело номер **7710** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Ч. С. К. срещу решение от 18.07.2011г.
на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 състав, по н.а.х.д.
№11906/2010г. С оспореното решение съдът е потвърдил наказателно постановление
№67975 от 01.09.2010г., издадено от началника на отдел „ПП” - СДП, в частта му, с
която на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 150 лева на
основание чл.182 ал.1 т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДП/ за нарушение на
чл.21 ал.1 от същия закон, и е отменил наказателното постановление в частта му, с
която на касатора е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок
от два месеца за същото нарушение.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно поради
нарушения на закона. Сочи, че няма доказателства за изправност на техническото
средство и за отчетената скорост, за дата и часа на нарушението. Счита, че
нарушението не е доказано по несъмнен начин, поради което решението на районния
съд е неправилно. Моли за прилагане на по-благоприятен закон в съответствие с
изменението на чл.182 ал.1 т.4 от ЗДП, обн. ДВ бр.10 от 2011г.).

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка не е установена по безспорен начин.

Съгласно чл.165 ал.6 от ЗДП контролните органи имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство.

В случая нарушението е извършено около 06,34ч. на 22.05.2010г. и е установено със система за видеонаблюдение на СДБР ID:SENSYS01-20100522-063434-0450, разположена на площад „О. мост” в посока от хотел „Плиска” преди кръстовището с [улица]. Административно-наказващият орган не е представил доказателства за изправност на техническото средство и разпечатка от паметта му. По делото е представено писмо изх.№57-00-203/22.10.2010г., издадено от главния секретар на Българския институт по метрология, с което се установява, че в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под №4840 е одобрена и вписана на 26.04.2010г. стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип SENSYS S. Droplet RS240 със срок на валидност на одобряването до 26.04.2020г. при периодични проверки на една година. Представено е извлечение от регистъра, в което са посочени характеристиките на системата: обхват на измерваната скорост от 3 до 300 км/ч; разстояние: приближаващи превозни средства от 10 до 80 м, отдалечаващи се превозни средства – от 20 до 100м. От представения запис се установява, че касаторът е заснет от разстояние 33 м. Липсват обаче доказателства на какво разстояние от системата за видеонаблюдение е разположен пътният знак, въвеждащ ограничението на скоростта.

Съгласно разпоредбата на чл.189 ал.2 от ЗДП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Презумпцията за доказателствената сила на АУАН е безспорно валидна в производството пред административно-наказващия орган. В съдебното производство съдът е длъжен да събере доказателства и да ги обсъди в съответствие с чл.14 ал.2 и чл.16 от НПК, което не е извършил. Описаната в АУАН обстановка следва да се потвърди от веществено доказателство по чл.189 ал.7 (сега ал.15) от ЗДП – запис от техническото средство, както и доказателства за неговата изправност. Районният съд следва да събере доказателства и да установи дали описаната в АУАН и в наказателното постановление система за видеонаблюдение спада към одобрения тип SENSYS S. Droplet RS240. Видно от характеристиките на системата, тя засича приближаващи се автомобили на разстояние от 80 м. , следователно, за да се изключи вероятността системата да засича автомобили, които още не са достигнали до знака, въвеждащ ограничение на скоростта 50 км/ч, следва да се установи на какво разстояние от нея е поставен той, и това разстояние да бъде съпоставено с отчетеното по запис.

Решението на районния съд следва да бъде отменено, а делото върнато за установяване на факти при ново разглеждане от друг състав на съда.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.2 от АПК Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 18.07.2011г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение,
109 състав, по н.а.х.д. №11906/2010г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от сруг състав на съда.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/